

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
YVESE BOTA
přednesené dne 18. listopadu 2014¹

Věc C-147/13

**Španělské království
proti**

Radě Evropské unie

„Žaloba na neplatnost — Provádění posílené spolupráce — Vytvoření jednotné patentové ochrany — Nařízení (EU) č. 1260/2012 — Příslušná ustanovení o překladu — Zásada zákazu diskriminace — Přenesení pravomoci na orgány mimo Unii — Volba právního základu — Zneužití pravomoci — Zásada autonomie unijního práva“

1. Španělské království se svou žalobou domáhá zrušení nařízení Rady (EU) č. 1260/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladu².
2. Napadené nařízení bylo přijato v návaznosti na rozhodnutí Rady 2011/167/EU ze dne 10. března 2011, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany³.
3. Rozhodnutí je součástí „jednotného patentového balíčku“ spolu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany⁴, a Dohodou o jednotném patentovém soudu podepsanou dne 19. února 2013⁵.

I – Právní rámec

4. Pokud jde o relevantní právní úpravu, odkazují na své stanovisko ve věci Španělsko v. Parlament a Rada (C-146/13), kterou nyní projednává Soudní dvůr, ve kterém již byla tato právní úprava vymezena.

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Úř. věst. L 361, s. 89, dále jen „napadené nařízení“.

3 — Úř. věst. L 76, s. 53, dále jen „rozhodnutí o posílené spolupráci“. Toto rozhodnutí bylo předmětem dvou žalob na neplatnost, podaných Španělským královstvím a Italskou republikou, které byly Soudním dvorem zamítnuty rozsudkem Španělsko a Itálie v. Rada (C-274/11 a C-295/11, EU:C:2013:240).

4 — Úř. věst. L 361, s. 1.

5 — Úř. věst. C 175, s. 1.

A – Mezinárodní právo

5. Článek 14 Úmluvy o udělování evropských patentů (Evropská patentová úmluva), která byla podepsána v Mnichově dne 5. října 1973 a vstoupila v platnost dne 7. října 1977⁶, nadepsaný „Jazyky Evropského patentového úřadu, evropských patentových přihlášek a jiných dokumentů“, stanoví:

„1. Úředními jazyky Evropského patentového úřadu^[7] jsou angličtina, francouzština a němčina.

2. Evropská patentová přihláška se podává v jednom z úředních jazyků nebo, je-li podána v některém jiném jazyce, přeložena do jednoho z úředních jazyků, v souladu s prováděcím předpisem. V průběhu řízení před Evropským patentovým úřadem lze tento překlad uvést do souladu se zněním přihlášky, jak byla podána. Není-li požadovaný překlad podán včas, považuje se přihláška za vzatou zpět.

3. Úřední jazyk Evropského patentového úřadu, v němž je evropská patentová přihláška podána nebo do kterého byla přeložena, se bude používat jako jazyk řízení ve všech řízeních před Evropským patentovým úřadem, nestanoví-li jinak prováděcí předpis.

4. Osoby fyzické nebo právnické, které mají bydliště nebo hlavní sídlo ve smluvním státě, jehož úřední jazyk je jiný než angličtina, francouzština nebo němčina, a příslušníci tohoto státu, kteří mají bydliště v zahraničí, mohou podávat písemnosti, které je třeba předložit ve stanovené lhůtě, v úředním jazyce tohoto státu. Předloží však překlad do některého z úředních jazyků Evropského patentového úřadu v souladu s prováděcím předpisem. Není-li písemnost, která nepatří k podlohám evropské patentové přihlášky, podána v předepsaném jazyce nebo není-li včas podán požadovaný překlad, má se za to, že písemnost nebyla podána.

5. Evropské patentové přihlášky se zveřejňují v jazyce řízení.

6. Evropské patentové spisy^[8] se zveřejňují v jazyce řízení a obsahují i překlad nároků^[9] do obou ostatních úředních jazyků Evropského patentového úřadu.

[...]

8. Zápisy do evropského patentového rejstříku se provádějí ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu. V případech pochybnosti je závazným zápis v jazyce řízení.“

B – Unijní právo

6. Body 5 a 6 odůvodnění napadeného nařízení znějí:

„(5) Ustanovení o překladu by měla zajišťovat právní jistotu a podněcovat inovace a přinášet prospěch zejména malým a středním podnikům. Díky těmto ustanovením o překladu by přístup k evropskému patentu s jednotným účinkem^[10] a k patentovému systému jako celku měl být snazší, méně nákladný a právně zajištěný.

6 — Dále jen „Evropská patentová úmluva“.

7 — Poznámka pod čarou se netýká českého překladu stanoviska.

8 — Podle definice převzaté z glosáře Evropského patentového úřadu je spisem „dokument, který popisuje vynález a vymezuje rozsah ochrany. [O]bsahuje popis, patentové nároky a případně výkresy“.

9 — Podle definice převzaté z téhož glosáře je patentovým nárokem „část patentové přihlášky nebo patentového spisu. [V]ymezuje předmět, pro který se požaduje ochrana, a to uvedením technických znaků vynálezu“.

10 — Poznámka pod čarou se netýká českého překladu stanoviska.

(6) Jelikož za udělování evropských patentů je zodpovědný Evropský patentový úřad, měla by ustanovení o překladu pro evropský patent vycházet ze současného postupu uplatňovaného Evropským patentovým úřadem. Cílem uvedených ustanovení by mělo být dosažení potřebné rovnováhy mezi zájmy hospodářských subjektů a veřejným zájmem, pokud jde o náklady na řízení a dostupnost technických informací.“

7. Bod 15 odůvodnění tohoto nařízení uvádí:

„Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla pro používání jazyků v orgánech Unie stanovená v souladu s článkem 342 [SFEU] a s nařízením Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství^[11]. Toto nařízení vychází z jazykového režimu Evropského patentového úřadu a nemělo by se na ně pohlížet tak, že vytváří pro Unii zvláštní jazykový režim, ani by nemělo být považováno za precedent pro omezený jazykový režim v jakémkoli budoucím právním nástroji Unie.“

8. Články 3 až 7 napadeného nařízení stanoví:

„Článek 3

Ustanovení o překladu pro evropský patent s jednotným účinkem

1. Aniž jsou dotčeny články 4 a 6 tohoto nařízení, pokud byl spis evropského patentu s jednotným účinkem zveřejněn v souladu s čl. 14 odst. 6 Evropské patentové úmluvy, nejsou zapotřebí žádné další překlady.

2. Žádost o jednotný účinek podle článku 9 nařízení [...] č. 1257/2012 se předkládá v jazyce řízení.

Článek 4

Překlad v případě sporu

1. V případě sporu, který se týká údajného porušení evropského patentu s jednotným účinkem, poskytne majitel patentu na žádost a podle volby údajného porušovatele úplný překlad patentu do úředního jazyka [...] členského státu [účastníciho se posílené spolupráce^[12]], ve kterém došlo k údajnému porušení, nebo členského státu, ve kterém má údajný porušovatel bydliště.

2. V případě sporu, který se týká evropského patentu s jednotným účinkem, majitel patentu v průběhu soudního řízení na žádost příslušného soudu v zúčastněných členských státech pro spory týkající se evropských patentů s jednotným účinkem, poskytne úplný překlad patentu do jazyka použitého v řízení u dotyčného soudu.

3. Náklady na překlady uvedené v odstavcích 1 a 2 nese majitel patentu.

4. V případě sporu, který se týká náhrady škody, soud projednávající dotyčný spor zohlední a posoudí, zejména je-li údajným porušovatelem malý či střední podnik, fyzická osoba či nezisková organizace nebo univerzita či veřejná výzkumná instituce, zda tento porušovatel předtím, než mu byl poskytnut překlad podle odstavce 1, jednal, aniž by věděl nebo aniž by měl dostatečné důvody k tomu domnívat se, že porušuje evropský patent s jednotným účinkem.

11 — Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3.

12 — Dále jen „zúčastněný členský stát“.

Článek 5

Správa systému náhrad

1. Vzhledem k tomu, že evropské patentové přihlášky lze podat v jakémkoli jazyce podle čl. 14 odst. 2 Evropské patentové úmluvy, zúčastněné členské státy v souladu s článkem 9 nařízení [...] č. 1257/2012 pověří ve smyslu článku 143 Evropské patentové úmluvy Evropský patentový úřad správou systému náhrad všech nákladů na překlad do určité maximální výše pro přihlašovatele podávající patentové přihlášky u Evropského patentového úřadu v některém z úředních jazyků Unie, který není úředním jazykem Evropského patentového úřadu.

2. Systém náhrad uvedený v odstavci 1 bude financován poplatky uvedenými v článku 11 nařízení (EU) č. 1257/2012 a je určen pouze pro malé a střední podniky, fyzické osoby, neziskové organizace, univerzity a veřejné výzkumné instituce s bydlištěm, sídlem nebo hlavním místem podnikání v členských státech Unie.

Článek 6

Přechodná opatření

1. Během přechodného období počínaje dnem použitelnosti tohoto nařízení se žádost o jednotný účinek uvedená v článku 9 nařízení [...] č. 1257/2012 předkládá společně s těmito dokumenty:

- a) úplný překlad evropského patentového spisu do angličtiny, pokud je jazykem řízení francouzština nebo němčina, nebo
- b) úplný překlad evropského patentového spisu do kteréhokoli úředního jazyka Unie, pokud je jazykem řízení angličtina.

2. V souladu s článkem 9 nařízení [...] č. 1257/2012 zúčastněné členské státy pověří, ve smyslu článku 143 Evropské patentové úmluvy, Evropský patentový úřad zveřejněním překladů uvedených v odstavci 1 tohoto článku co nejdříve po dni, kdy byla podána žádost o jednotný účinek uvedená v článku 9 nařízení [...] č. 1257/2012. Tyto překlady nejsou právně závazné a jsou poskytovány pouze pro informační účely.

3. Šest let ode dne použitelnosti tohoto nařízení a poté každé dva roky provede nezávislá odborná komise objektivní hodnocení dostupnosti vysoce kvalitních strojových překladů patentových přihlášek a spisů do všech úředních jazyků Unie, vypracovávaných Evropským patentovým úřadem. Tuto odbornou komisi zřídí zúčastněné členské státy v rámci Evropské patentové organizace a bude tvořena zástupci Evropského patentového úřadu a nevládních organizací zastupujících uživatele evropského patentového systému, jež pozvala správní rada Evropské patentové organizace jakožto pozorovatele v souladu s čl. 30 odst. 3 Evropské patentové úmluvy.

4. Na základě prvního hodnocení uvedeného v odstavci 3 tohoto článku a poté každé dva roky na základě následujících hodnocení předloží Komise zprávu Radě a případně navrhne přechodné období ukončit.

5. Pokud nebude přechodné období ukončeno na základě návrhu Komise, skončí 12 let ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

Článek 7

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se od 1. ledna 2014 nebo ode dne vstupu Dohody o jednotném patentovém soudu v platnost, podle toho, co nastane později.“

II – Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

9. Návrhem doručeným kanceláři Soudního dvora dne 22. března 2013 podalo Španělské království projednávanou žalobu.

10. Rozhodnutími předsedy Soudního dvora ze dne 12. září 2013 bylo v souladu s čl. 131 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora povoleno vedlejší účastenství Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Francouzské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarska, Nizozemského království, Švédského království, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Evropského parlamentu a Evropské komise na podporu návrhových žádání Rady.

11. Písemná vyjádření byla předložena všemi uvedenými vedlejšími účastníky řízení s výjimkou Lucemburského velkovévodství.

12. Španělské království navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené nařízení;
- podpůrně zrušil články 4 a 5, čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

13. Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl žalobu a
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

III – K žalobě

14. Španělské království uplatňuje na podporu své žaloby pět žalobních důvodů.

15. První žalobní důvod vychází z porušení zásady zákazu diskriminace na základě jazyka. Druhý žalobní důvod se týká porušení zásad vyjádřených v rozsudku *Meroni v. Vysoký úřad*¹³ z důvodu, že na Evropský patentový úřad byly delegovány administrativní úkoly týkající se evropského patentu s jednotným účinkem. Třetí žalobní důvod vychází z neexistence právního základu. Čtvrtý žalobní důvod je založen na porušení zásady právní jistoty. A konečně pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady autonomie unijního práva.

13 — 9/56, EU:C:1958:7.

16. Španělské království podpůrně navrhuje částečné zrušení napadeného nařízení, které je formulováno v bodě 12 tohoto stanoviska.

A – K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady zákazu diskriminace na základě jazyka

1. Argumenty účastníků řízení

17. Španělské království v podstatě tvrdí, že Rada přijetím napadeného nařízení porušila zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v článku 2 SEU, když pro evropský patent s jednotným účinkem zavedla jazykový režim, který poškozuje osoby, jejichž jazykem není jeden z úředních jazyků Evropského patentového úřadu, tedy němčina, angličtina a francouzština. Uvedený režim vytváří nerovnost mezi občany a podniky Unie, kteří jsou s určitou mírou znalostí schopni porozumět dokumentům vyhotoveným v jenom z výše uvedených jazyků, a těmi, kteří toho schopni nejsou a musí si překlady opatřit na své náklady. Každé omezení použití úředních jazyků Unie musí být řádně odůvodněno v souladu se zásadou proporcionality.

18. Zprvce přístup k překladům dokumentů přiznávajících práva společnosti není zaručen, jelikož spis evropského patentu s jednotným účinkem bude zveřejněn v jazyce řízení a bude zahrnovat překlad nároků do ostatních dvou úředních jazyků Evropského patentového úřadu bez možnosti dalších překladů, což je diskriminační a v rozporu se zásadou právní jistoty. Napadené nařízení dokonce nestanoví, v jakém jazyce bude evropský patent s jednotným účinkem udělen, ani zda tato skutečnost bude zveřejněna. Skutečnost, že se unijní normotvůrce při zavádění jazykového režimu evropského patentu s jednotným účinkem opíral o režim Evropského patentového úřadu, nezaručuje jeho slučitelnost s unijním právem. Na rozdíl od režimu ochranné známky Společenství napadené nařízení nevytváří rovnováhu mezi zájmy podniků a zájmy společnosti¹⁴.

19. Zadruhé je dotčená právní úprava nepřiměřená a nemůže být odůvodněna důvody obecného zájmu. Nepřeložení patentového spisu a zejména jeho nároků především způsobuje významnou právní nejistotu a může mít negativní účinky na hospodářskou soutěž. Tato situace totiž ztěžuje přístup na trh a má negativní účinky na podniky, které musí hradit náklady na překlad. Evropský patent s jednotným účinkem je dále právem průmyslového vlastnictví, které je pro vnitřní trh zásadní. A konečně dotčená právní úprava nestanoví přechodný režim, který by zaručil dostatečnou známost patentu. Ani vývoj strojového překládání, ani povinnost předložit úplný překlad v případě sporu nejsou opatřeními, která by v tomto ohledu byla dostatečná.

20. Z toho podle Španělského království vyplývá, že zavedení výjimky ze zásady rovnosti mezi úředními jazyky Unie musí být odůvodněno jinými kritérii, než jsou ryze hospodářská kritéria uvedená v bodech 5 a 6 odůvodnění napadeného nařízení.

21. Rada zprvce odpovídá, že ze Smluv nelze dovodit žádnou zásadu, podle které musí být se všemi úředními jazyky Evropské unie za všech okolností zacházeno stejně; to je ostatně potvrzeno článkem 118 druhým pododstavcem SFEU, který by postrádal smysl, pokud by existoval pouze jediný možný jazykový režim zahrnující všechny úřední jazyky Unie.

¹⁴ — Pojem „společnost“ byl použit v rozsudku Kik v. OHIM (C-361/01 P, EU:C:2003:434).

22. Zadruhé ve stávajícím systému může každá fyzická nebo právnická osoba podat přihlášku evropského patentu v jakémkoliv jazyce – to však za podmínky, že ve lhůtě dvou měsíců předloží překlad do jednoho z úředních jazyků Evropského patentového úřadu, který se stane jazykem řízení, přičemž nároky budou následně zveřejněny v ostatních dvou úředních jazycích Evropského patentového úřadu. Přihláška tak bude přeložena a zveřejněna ve španělštině pouze, pokud je validace patentu požadována pro Španělsko.

23. Zatřetí nezveřejnění ve španělštině bude mít pouze omezený účinek, jelikož napadené nařízení stanoví systém náhrad nákladů; patenty jsou obecně spravovány poradci v oblasti průmyslového vlastnictví, kteří znají jiné unijní jazyky; dopad na přístup k vědeckým informacím ve španělštině bude omezený; pouze malá část evropských patentových přihlášek je v současnosti překládána do španělštiny; napadené nařízení předpokládá zavedení systému vysoce kvalitních strojových překladů do všech úředních jazyků Unie a článek 4 napadeného nařízení stanoví mez případné odpovědnosti malých a středních podniků, fyzických osob, neziskových organizací, vysokých škol a veřejných výzkumných institucí.

24. Začtvrté omezení počtu jazyků používaných v rámci evropského patentu s jednotným účinkem sleduje legitimní cíl související s přiměřenými náklady tohoto patentu.

25. Vedlejší účastníci řízení se ztotožňují s argumenty Rady. Zdůrazňují, že hledání rovnováhy mezi různými hospodářskými subjekty bylo obzvláště složité, jelikož rozdíly v názorech mezi členskými státy na jazykový režim vedly k neúspěchu všech předchozích návrhů jednotného patentu.

26. Francouzská republika, Švédské království a Spojené království dodávají, že by zavedení jazykového režimu, podle kterého by bylo nutné zajistit překlad spisu nebo alespoň jeho nároků do všech úředních jazyků Unie, bylo natolik nákladné, že by nepřicházelo v úvahu. Jazykový režim evropského patentu s jednotným účinkem byl zvolen proto, že němčina, angličtina a francouzština jsou úředními jazyky Evropského patentového úřadu. V současnosti téměř 90 % přihlašovatelů evropského patentu podává před překladem spisu a nároků své přihlášky v těchto jazycích.

2. Moje posouzení

27. Španělské království zpochybňuje, že svou argumentací chce říci, že překlad patentu do všech úředních jazyků Unie je nezbytný. O tom však lze pochybovat, jelikož v bodě 25 své repliky uvádí, že evropský patent s jednotným účinkem je právem, o němž musí být všichni – a nikoliv pouze ti, kdo znají německý, anglický nebo francouzský jazyk – dostatečně schopni zjistit relevantní informace, a tím, že tvrdí, že vytvořený systém nenabízí přechodná řešení, která by zároveň se snižováním finančních nákladů zajistila, že všechny osoby, vůči kterým se lze patentu dovolávat, o něm mají řádnou znalost, jako úprava, která byla přijata pro ochranné známky Společenství.

28. Úvodem je nutné připomenout kontext projednávané věci.

a) Kontext projednávané věci

29. Projednávaná věc spadá do rámce provádění posílené spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany.

30. Od Lisabonské smlouvy poskytuje čl. 118 druhý pododstavec SFEU Radě odpovídající právní základ pro stanovení „pravid[el] pro používání jazyků ve vztahu k evropským právům duševního vlastnictví“.

31. Jak zdůraznila Rada a někteří vedlejší účastníci řízení ve spisech účastníků řízení, toto ustanovení svým zněním ukazuje, že Smlouva o FEU stanoví, že v určitých případech mohou být zavedeny odlišné jazykové režimy, a potvrzuje, že je možné omezit počet použitelných jazyků¹⁵.

32. Unijní normotvůrce s ohledem na uvedené ustanovení pro evropský patent s jednotným účinkem zvolil jazykový režim, který je založen na systému Evropského patentového úřadu, mezinárodního orgánu, jehož úředními jazyky jsou němčina, angličtina a francouzština.

33. Soudní dvůr ve svém rozsudku Kik v. OHIM¹⁶ připustil, že unijní právo nezná zásadu rovnosti jazyků. Všechny zmínky o používání jazyků v Unii obsažené ve Smlouvách nemohou být považovány za projev obecné zásady unijního práva, která by každému občanovi zaručovala právo, aby vše, co může mít vliv na jeho zájmy, bylo „za všech okolností“ vyhotoveno v jeho jazyce¹⁷.

34. Suverenita unijního normotvůrce má nicméně hranice, jelikož Soudní dvůr uvedl, že jednotlivci nemohou být diskriminováni kvůli svému jazyku¹⁸.

35. V tomto ohledu je třeba uvést, že unijní normotvůrce v napadeném nařízení upravil ustanovení použitelná v oblasti překladů. Některá z těchto ustanovení se uplatní pouze v přechodném období, a to do doby, než začne fungovat systém vysoce kvalitních strojových překladů patentových přihlášek a spisů¹⁹.

36. Španělské království v rámci prvního žalobního důvodu nezpochybňuje volbu unijního normotvůrce spočívající v použití systému Evropského patentového úřadu, tvrdí však, že tento systém je diskriminační, jelikož zavádí rozdílné zacházení, neboť s hospodářskými subjekty, jejichž jazykem není němčina, angličtina nebo francouzština, je zacházeno hůře než se subjekty, které tyto jazyky znají, jelikož prvně uvedené subjekty nemají přístup k překladům do svého jazyka.

37. Podle tohoto členského státu je jazykový režim evropského patentu s jednotným účinkem omezující a není odůvodněný.

38. Článek 3 odst. 1 napadeného nařízení stanoví, že „[a]niž jsou dotčeny články 4 a 6 tohoto nařízení, pokud byl spis evropského patentu s jednotným účinkem zveřejněn v souladu s čl. 14 odst. 6 Evropské patentové úmluvy^[20], nejsou zapotřebí žádné další překlady“.

39. Zde není pochyb o tom, že osoby, které neznají úřední jazyky Evropského patentového úřadu, jsou diskriminovány a že tak unijní normotvůrce zavedl rozdílné zacházení.

40. Musím se tudíž zabývat legitimitou cíle sledovaného unijním normotvůrcem při zavádění diskriminační právní úpravy a případně zkoumat, zda je toto rozdílné zacházení vhodné a přiměřené²¹.

15 — Viz bod 15 odůvodnění napadeného nařízení, který uvádí, že by se na toto nařízení nemělo pohlížet tak, že vytváří pro Unii zvláštní jazykový režim, ani by nemělo být považováno za precedent pro omezený jazykový režim v jakémkoli budoucím právním nástroji Unie.

16 — EU:C:2003:434. Věc se týkala jazykového režimu zavedeného nařízením (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) a zabývala se použitím jazyků Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM).

17 — Bod 82. Viz rovněž druhá podmínka klasifikace vymezené generálním advokátem Madurem v jeho stanovisku ve věci Španělsko v. Eurojust (C-160/03, EU:C:2008:817, bod 42 a násl.) ve věci, ve které byl vydán rozsudek Španělsko v. Eurojust (C-160/03, EU:C:2005:168), jíž se projednávaná věc podobá; v projednávané věci je však zvláštním rámcem posílená spolupráce a systém Evropského patentového úřadu.

18 — Vanhamme, J., „L'équivalence des langues dans le marché intérieur: l'apport de la Cour de justice“, Cahiers de droits européens, č. 3-4, 2007, s. 359, který uvádí, že i když je „zásada [rovnosti jazyků] v každém případě obtížně představitelná, jelikož právo na rovné zacházení je výsadou, která se váže k osobám a nikoliv k jejich vlastnostem nebo k jejich řeči, zásada rovného zacházení je naproti tomu v plném rozsahu přiznána občanům Unie [...] a podnikům usazeným v Unii,“ (s. 378 a 379).

19 — Viz čl. 6 odst. 3 napadeného nařízení.

20 — Připomínám, že podle tohoto ustanovení se evropské patentové spisy zveřejňují v jazyce řízení a obsahují překlad nároků do obou ostatních úředních jazyků Evropského patentového úřadu.

21 — Rozsudek Kik v. OHIM (EU:C:2003:434, bod 94).

b) Cíl sledovaný unijním normotvůrcem

41. V současnosti se systém ochrany evropských patentů vyznačuje velmi vysokými náklady²². Jakmile je totiž tento patent Evropským patentovým úřadem udělen, musí být validován v každém členském státě, pro který je ochrana požadována. K tomu, aby byl patent na území členského státu validován, může vnitrostátní právo požadovat, aby majitel uvedeného patentu tento patent přeložil do úředního jazyka tohoto členského státu²³.

42. Zúčastněné strany, včetně podniků ze všech odvětví, odvětvových svazů, seskupení malých a středních podniků, právníků zabývajících se patentovým právem, orgánů veřejné správy a badatelů, jsou toho názoru, že zvýšené náklady evropského patentu představují překážku patentové ochrany v Unii²⁴.

43. Ve světle tohoto tvrzení a vzhledem k tomu, že cíle Unie zahrnují podporu fungování vnitřního trhu, schopnosti inovace²⁵, růstu a konkurenceschopnosti evropských podniků, je zásadní a nezbytné, aby unijní normotvůrce za tímto účelem přijal vhodná opatření v oblasti patentů. Zavedený systém tak musí zajistit jednotnou patentovou ochranu na území všech zúčastněných členských států a zároveň prostřednictvím jazykového režimu zabránit příliš vysokým nákladům.

44. Ustanovení o překladu pro evropské patenty s jednotným účinkem by neměla být složitá a nepřiměřeně nákladná²⁶, měla by zajišťovat právní jistotu a podněcovat inovace a přinášet prospěch zejména malým a středním podnikům²⁷.

45. Pokud jde o srovnání s ochrannou známkou Společenství provedené Španělským královstvím, mám za to, že zde naráží na své hranice.

46. Je pravda, že ochranná známka Společenství a evropský patent jsou dvěma formami práv průmyslového vlastnictví, které byly vytvořeny ve prospěch hospodářských subjektů, a nikoliv všech občanů, a tyto hospodářské subjekty nemají povinnost je využívat²⁸.

47. Jednotnou ochranou, kterou poskytují, odbourávají nutnost, aby takové subjekty musely několikrát podávat žádost o vnitrostátní validaci spojenou s náklady na překlad, které tento postup vyžaduje.

48. Naproti tomu se ochranná známka Společenství a evropský patent s jednotným účinkem v otázce takových nákladů významně liší, jak uvádějí Belgické království, Francouzská republika, Švédské království, Spojené království a Parlament. V obou případech se nepřekládá totéž. V případě ochranné známky se jedná o standardizované schéma, zatímco v případě patentu je vyžadován vysoce technický popis²⁹.

22 — Viz s. 2 návrhu nařízení Rady, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o ustanovení použitelná v oblasti překladů [COM(2011) 216 final].

23 — S výjimkou členských států, které jsou smluvní stranou Dohody o aplikaci článku 65 Úmluvy o udělování evropských patentů, uzavřené v Londýně dne 17. října 2000, podle které se každý smluvní stát této dohody, který má úřední jazyk shodný s jedním z úředních jazyků Evropského patentového úřadu, zcela či do značné míry vzdá požadavků na překlad.

24 — Viz s. 4 a 5 návrhu nařízení Rady (EU) o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie [COM(2010) 350 final]. Viz rovněž bod 2 posouzení dopadů Komise nazvané „Impact assessment accompanying document to the proposal for a regulation of the European Parliament and the Council implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection and proposal for a Council regulation implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection with regard to the applicable translation arrangements“ [SEC(2011) 482 final], dostupné v angličtině.

25 — Viz s. 14 sdělení Komise, nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ [COM(2010) 2020 final], náležející do rámce stěžejní iniciativy „Evropa inovací“.

26 — Viz bod 4 odůvodnění napadeného nařízení.

27 — Viz bod 5 odůvodnění napadeného nařízení.

28 — Viz rozsudek Kik v. OHIM (EU:C:2003:434, bod 88).

29 — Viz vysvětlivky týkající se formuláře přihlášky ochranné známky Společenství, dostupného na internetové stránce OHIM, a vysvětlivky týkající se žádosti o udělení evropského patentu, dostupné na internetové stránce Evropského patentového úřadu.

49. Mezi těmito dvěma právy průmyslového vlastnictví tak existuje inherentní rozdíl v jejich technickém charakteru. Ten však má nevyhnutelně dopad na náklady na překlady, jelikož má za následek delší a složitější dokumenty, které mají být přeloženy. Nároky³⁰ obecně vyžadují využití specializovaného překladatele a obvykle činí zhruba dvacet stran³¹, mohou však dosáhnout až 200 stran³².

50. Je tedy třeba konstatovat, že unijní normotvůrce přijal napadené nařízení s legitimním cílem nalézt jazykové řešení v souladu s cíli Unie uvedenými v bodě 43 tohoto stanoviska. Jinými slovy, zvolený jazykový režim sice vede k jistému omezení použití jazyků, ale sleduje legitimní cíl spočívající ve snížení nákladů na překlad.

51. Pokud rozdílné zacházení s úředními jazyky Unie sleduje takový cíl, je nyní nutné posoudit vhodnost a přiměřenost takové volby³³.

c) Vhodnost a přiměřenost rozdílného zacházení

52. Existuje pouze málo oblastí, ve kterých může unijní normotvůrce přijmout opatření, aby snížil náklady na překlady a zároveň umožnil jednotnou ochranu evropského patentu na území zúčastněných členských států.

53. Je patrně nemožné omezit počet stran patentu. Spis, konkrétně nároky, vymezuje předmět ochrany. Průměrné náklady na překlady³⁴ kromě toho mohou být stěžejí nižší, a to vzhledem k technické povaze patentů.

54. Naproti tomu čím více je jazyků, do kterých je třeba překládat, tím vyšší budou náklady na překlady.

55. Z toho důvodu unijní zákonodárce mohl, aby tyto náklady snížil, pouze omezit počet jazyků, do kterých musí být evropský patent s jednotným účinkem přeložen.

56. Omezení počtu jazyků evropského patentu s jednotným účinkem je tudíž vhodné, jelikož zajišťuje jednotnou ochranu patentů a zároveň umožňuje významné snížení nákladů na překlady.

57. Unijní normotvůrce se nadto rozhodl, že se bude opírat o systém Evropského patentového úřadu, což je logická volba, jelikož tento systém se již osvědčil³⁵, protože použití němčiny, angličtiny a francouzštiny v rámci evropského patentu s jednotným účinkem není bez významu, neboť se jedná o úřední jazyky Evropského patentového úřadu. Tato volba zajišťuje určitou stabilitu hospodářským subjektům a odborníkům z patentového odvětví, kteří již jsou zvyklí pracovat v těchto třech jazycích.

30 — Viz definice uvedená v poznámce pod čarou 9.

31 — Viz bod 4.1, s. 14 posouzení dopadů Komise uvedeného v poznámce pod čarou 24.

32 — Viz bod 5.2.2.2, s. 18 a 19 návrhu rozhodnutí Rady, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany [COM(2010) 790 final].

33 — Viz rozsudek Kik v. OHIM (T-120/99, EU:T:2001:198, bod 63).

34 — Náklady na takový překlad dosahují částky 85 eur za stránku (viz bod 4.1, s. 14 posouzení dopadů Komise uvedené v poznámce pod čarou 24).

35 — Viz bod 45 mého stanoviska ve věci Španělsko v. Parlament a Rada (C-146/13), kterou nyní projednává Soudní dvůr.

58. Kromě toho se ukazuje, že volba těchto jazyků odráží jazykovou realitu v odvětví patentů. Jak zdůrazňuje Rada, většina vědeckých prací je publikována v němčině, angličtině nebo ve francouzštině. Evropští badatelé tak mohou bezesporu rozumět patentům zveřejněným v těchto jazycích. Stejně tak z výše uvedeného posouzení dopadů provedeného Komisí, jakož i z argumentů uvedených Švédským královstvím vyplývá, že němčina, angličtina a francouzština jsou jazyky, kterými se hovoří v členských státech, ze kterých pochází nejvíce patentových přihlášek v Unii³⁶.

59. Omezení na tři úřední jazyky Evropského patentového úřadu tudíž považují, s ohledem na legitimní cíle sledované unijním zákonodárcem, za vhodné.

60. Tato volba kromě toho respektuje zásadu proporcionality.

61. V tomto ohledu z rozsudku Kik v. OHIM³⁷ vyplývá, že rozdílné zacházení zavedené unijním normotvůrcem je možné tehdy, existuje-li nezbytná rovnováha mezi různými dotčenými zájmy³⁸.

62. Unijní normotvůrce v napadeném nařízení správně vymezil ustanovení použitelná v oblasti překladu tak, aby zmírnil rozdílné zacházení ve volbě jazyků, jakož i dopad, který tento rozdíl může mít na hospodářské subjekty a zúčastněné osoby.

63. Třebaže Španělské království pouze zdůrazňuje méně příznivé zacházení s těmi, kdo nemohou rozumět informacím, jelikož nemají přístup k překladům patentových přihlášek do svého vlastního jazyka (články 4 a 6 napadeného nařízení), nemění to nic na tom, že v rámci posouzení přiměřenosti volby unijního normotvůrce musíme vzít v úvahu rovněž rozdílné zacházení s těmi, kdo podávají evropskou patentovou přihlášku (článek 5 napadeného nařízení)³⁹.

64. Zprvce unijní normotvůrce v čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení stanovil, že zaváděným systémem „*nejsou dotčeny* články 4 a 6 tohoto nařízení“⁴⁰.

65. Unijní zákonodárce na jedné straně stanovil úpravu týkající se překladů v případě sporu.

66. Zprvce v případě sporu, který se týká údajného porušení, stanoví přístup k informacím v jazyce zvoleném údajným porušovatelem. Podle čl. 4 odst. 1 napadeného nařízení, pokud osoba údajně porušila evropský patent s jednotným účinkem, majitel patentu musí údajnému porušovateli na jeho žádost a na své náklady poskytnout překlad evropského patentu s jednotným účinkem do úředního jazyka zúčastněného členského státu, ve kterém došlo k údajnému porušení, nebo členského státu, ve kterém má údajný porušovatel bydliště, a to podle volby údajného porušovatele⁴¹.

67. Zadruhé v případě sporu, který se týká evropského patentu s jednotným účinkem, čl. 4 odst. 2 napadeného nařízení stanoví, že majitel patentu v průběhu soudního řízení na žádost příslušného soudu v zúčastněných členských státech pro spory týkající se evropských patentů s jednotným účinkem poskytne úplný překlad patentu do jazyka použitého v řízení u dotyčného soudu⁴².

36 — Viz příloha 2, s. 43 posouzení dopadů Komise uvedené v poznámce pod čarou 24.

37 — EU:C:2003:434.

38 — Bod 92.

39 — V tomto smyslu viz rozsudek Kik v. OHIM (EU:C:2003:434, bod 92).

40 — Kurziva provedena autorem tohoto stanoviska.

41 — Viz rovněž bod 8 napadeného nařízení.

42 — Tamtéž.

68. Zatřetí v případě sporu, který se týká náhrady škody, soud projednávající dotýčný spor vezme v úvahu dobrou víru údajného porušovatele, který jednal předtím, než mu byl poskytnut překlad podle čl. 4 odst. 1 napadeného nařízení, aniž věděl nebo měl dostatečné důvody domnívat se, že porušuje evropský patent s jednotným účinkem, „zejména“ je-li údajným porušovatelem malý či střední podnik, fyzická osoba, nezisková organizace, univerzita či veřejná výzkumná instituce⁴³.

69. Unijní normotvůrce na druhé straně stanoví přechodná opatření pro období počínaje dnem použitelnosti napadeného nařízení, a to až do doby, kdy bude mít Evropský patentový úřad pro překlad patentových přihlášek a spisů k dispozici vysoce kvalitní systém strojových překladů⁴⁴.

70. Článek 6 odst. 1 napadeného nařízení tudíž stanoví, že se během přechodného období každá přihláška evropského patentu s jednotným účinkem předkládá společně s úplným překladem patentového spisu do angličtiny, pokud je jazykem řízení francouzština nebo němčina, nebo úplným překladem patentového spisu do kteréhokoliv úředního jazyka Unie, pokud je jazykem řízení angličtina. Tím má být zaručeno, že v průběhu tohoto období budou všechny evropské patenty s jednotným účinkem dostupné v anglickém jazyce. Kromě toho překlady do úředních jazyků Unie nebudou stroje a budou moci sloužit ke zdokonalení systému strojového překladu.

71. Zadruhé unijní normotvůrce v článku 5 napadeného nařízení stanoví systém náhrad nákladů na překlady pro osoby, které své patentové přihlášky nepodaly v jednom z úředních jazyků Evropského patentového úřadu.

72. Vzhledem k tomu, že podle tohoto ustanovení může být evropská patentová přihláška podána v jakémkoliv úředním jazyce Unie, mohou být takovým osobám nahrazeny veškeré náklady na překlad do určité maximální výše. Za tyto osoby jsou výslovně označeny malé a střední podniky, fyzické osoby, neziskové organizace, univerzity a veřejné výzkumné instituce s bydlištěm, sídlem nebo hlavním místem podnikání v členských státech Unie⁴⁵.

73. Unijní normotvůrce tak chtěl chránit osoby nebo entity, které jsou zranitelnější ve srovnání s mocnějšími organizacemi, které mají větší prostředky a mezi jejichž zaměstnanci jsou pracovníci příslušní pro vypracování evropských patentových přihlášek přímo v jednom z úředních jazyků Evropského patentového úřadu.

74. Z těchto úvah vyplývá, že volba jazyků provedená unijním normotvůrcem sleduje legitimní cíl a je s ohledem na záruky a skutečnosti, které mají zmírňovat diskriminační účinek plynoucí z této volby, vhodná a přiměřená.

75. S ohledem na výše uvedené tudíž navrhuji, aby Soudní dvůr první žalobní důvod Španělského království zamítl jako neopodstatněný.

43 — Viz rovněž bod 9 napadeného nařízení.

44 — Komisi přísluší, aby navrhla ukončení přechodného období s ohledem na objektivní hodnocení provedené komisí nezávislých odborníků. Uvedené období v každém případě skončí uplynutím dvanácti let ode dne použitelnosti napadeného nařízení (čl. 6 odst. 3 až 5 napadeného nařízení).

45 — Viz rovněž bod 10 odůvodnění napadeného nařízení.

B – Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad vyjádřených v rozsudku Meroni v. Vysoký úřad

1. Argumenty účastníků řízení

76. Španělské království tvrdí, že Rada tím, že v článku 5 a čl. 6 odst. 2 pověřila Evropský patentový úřad správou systému náhrad nákladů na překlady a zveřejnění překladů v rámci přechodného režimu, porušila zásady vyjádřené v rozsudku Meroni v. Vysoký úřad⁴⁶, potvrzeném pozdější judikaturou.

77. Rada, jež má pochybnosti o přípustnosti tohoto žalobního důvodu s ohledem na odkaz na některé argumenty přednesené ve věci Španělsko v. Parlament a Rada (C-146/13), kterou nyní projednává Soudní dvůr, nejprve uvádí, že Španělské království nezpochybňuje, že zúčastněným členským státům prostřednictvím Evropského patentového úřadu přísluší správa systému náhrad a úkol zveřejňovat překlady. Provádění unijního práva přitom přísluší především členským státům a pro úkoly týkající se režimu náhrad a zveřejňování překladů není nutné mít jednotné prováděcí podmínky ve smyslu čl. 291 odst. 2 SFEU. Zásady vyjádřené v rozsudku Meroni v. Vysoký úřad⁴⁷ potvrzené pozdější judikaturou nejsou relevantní. Tyto zásady byly v každém případě respektovány.

78. Vedlejší účastníci řízení sdílejí vyjádření Rady, jež má za to, že zásady vyjádřené v tomto rozsudku nejsou použitelné a že byly v každém případě respektovány.

2. Moje posouzení

79. S ohledem na skutečnosti uvedené při posouzení čtvrtého a pátého žalobního důvodu v rámci mého stanoviska ve věci Španělsko v. Parlament a Rada (C-146/13), kterou nyní projednává Soudní dvůr, navrhuji, aby Soudní dvůr druhý žalobní důvod Španělského království zamítl jako neopodstatněný.

C – Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neexistence právního základu článku 4 napadeného nařízení

1. Argumenty účastníků řízení

80. Španělské království tvrdí, že právní základ použitý pro vložení článku 4, který upravuje „překlad v případě sporu“, do napadeného nařízení, je nesprávný, jelikož toto ustanovení se netýká „jazykového režimu“ evropského práva duševního vlastnictví podle čl. 118 druhého pododstavce SFEU, ale začleňuje do kontextu soudního řízení některé procesní záruky.

81. Rada tvrdí, že článek 4 napadeného rozhodnutí není procesní normou, ale stanoví pravidlo týkající se jazykového režimu a toto pravidlo představuje nedílnou a významnou součást obecného jazykového režimu evropského patentu s jednotným účinkem vytvořeného tímto nařízením. Rada uvádí, že toto ustanovení hraje významnou úlohu, jelikož vyplňuje právní vakuum, vzhledem k tomu, že pravidla jazykového režimu stanovená v Evropské patentové úmluvě neupravují jazykové požadavky v případě sporu. Kromě toho podle Rady – vzhledem k tomu, že procesní pravidla členských států nebyla unijním právem harmonizována – je třeba dbát na to, aby údajný porušovatel měl vždy právo na úplný překlad dotyčného evropského patentu s jednotným účinkem. Podmínky použití čl. 118 druhého pododstavce SFEU stanovícího pravidla jazykového režimu použitelná po celou dobu „života“ patentu jsou tudíž splněny.

⁴⁶ — EU:C:1958:7.

⁴⁷ — Tamtéž.

82. Vedlejší účastníci řízení sdílejí argumenty Rady.

83. Francouzská republika, Nizozemské království a Švédské království zdůrazňují, že čl. 118 druhý pododstavec SFEU nevyžaduje, aby unijní normotvůrce plně harmonizoval všechny aspekty pravidel pro používání jazyků nebo režimu překladu dotčeného práva průmyslového vlastnictví. Podle Belgického království, Spolkové republiky Německo, Francouzské republiky, Maďarské republiky, Švédského království, Spojeného království, Parlamentu a Rady mohl být článek 4 napadeného nařízení každopádně vložen do nařízení přijatého na základě čl. 118 druhého pododstavce SFEU, jelikož toto ustanovení představuje zásadní prvek režimu překladů stanoveného tímto nařízením. I za předpokladu, že uvedené ustanovení nepředstavuje inherentní prvek režimu překladů zavedeného uvedeným nařízením, jeho vložení do napadeného nařízení nevyžaduje použití jiného právního základu, než je čl. 118 druhý pododstavec SFEU. Z judikatury⁴⁸ plyne, že pokud přezkum unijního aktu ukáže, že sleduje dvojí účel nebo má dvě složky, a jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek lze identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka jsou pouze vedlejší, musí být akt založen na jediném právním základě. Tak tomu přitom je v projednávané věci.

2. Moje posouzení

84. Španělské království je toho názoru, že článek 4 napadeného nařízení není ustanovením, které se týká jazykového režimu uvedeného v čl. 118 druhém pododstavci SFEU, a tudíž toto ustanovení nemůže být použito jako právní základ pro začlenění některých procesních záruk do rámce soudního řízení.

85. S takovou analýzou nemohu souhlasit, a to z následujících důvodů.

86. Je třeba uvést, že podle ustálené judikatury „se volba právního základu unijního aktu musí zakládat na objektivních skutečnostech, které mohou být předmětem soudního přezkumu, mezi něž patří zejména cíl a obsah tohoto aktu“⁴⁹.

87. Je třeba bez dalšího uvést, že Španělské království v rámci svého prvního žalobního důvodu v bodě 48 žaloby uvedlo, že napadené nařízení zavádí velmi zvláštní režim použití a omezení úředních jazyků Unie, což *stricto sensu* předpokládá skutečný „jazykový režim“, jak stanoví právní základ, tedy čl. 118 druhý pododstavec SFEU a samotné rozhodnutí o posílené spolupráci.

88. S ohledem na bod 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který uvádí, že cílem tohoto nařízení je vytvoření jednotného a zjednodušeného režimu překladů pro evropské patenty s jednotným účinkem, jakož i na mé posouzení prvního žalobního důvodu a posouzení, která budou provedena v rámci čtvrtého žalobního důvodu⁵⁰, a na návrh na částečné zrušení napadeného nařízení⁵¹, na které odkazují, jsem naopak toho názoru, že článek 4 napadeného nařízení je inherentně spojen s jazykovým režimem, jelikož má za cíl zmírnit volbu unijního normotvůrce týkající se jazykového režimu evropského patentu s jednotným účinkem.

89. Dodávám, že i když se čl. 4 odst. 4 napadeného nařízení liší od jeho čl. 4 odst. 1 a 2, jelikož nestanoví pravidla týkající se překladů jako takových v případě sporu, nic to nemění na tom, že čl. 4 odst. 4 souvisí s čl. 4 odst. 1 napadeného nařízení. Článek 4 odst. 4 totiž unijnímu normotvůrci umožňuje, aby vzal v úvahu dobu, po kterou zúčastněné osoby případně nevěděly o patentu z důvodu

48 — Viz rozsudek Parlament v. Rada (C-130/10, EU:C:2012:472, bod 43 a citovaná judikatura).

49 — Viz rozsudek Spojené království v. Rada (C-431/11, EU:C:2013:589, bod 44 a citovaná judikatura).

50 — Konkrétně viz body 113 a 114 tohoto stanoviska.

51 — Konkrétně viz body 127 a 128 tohoto stanoviska.

neexistence překladu⁵², která poškozují zejména malé a střední podniky, fyzické osoby a neziskové organizace, univerzity nebo veřejné výzkumné instituce. Článek 4 odst. 4 napadeného rozhodnutí tak zmírňuje tuto neexistenci překladu tím, že bere v úvahu dobrou víru zejména těchto osob nebo těchto entit.

90. V tomto ohledu bod 9 odůvodnění napadeného nařízení uvádí, že soud příslušný pro posouzení okolností dobré víry v konkrétním případě bude muset zohlednit jazyk řízení u Evropského patentového úřadu a v přechodném období překlad předložený spolu se žádostí o jednotný účinek.

91. S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Soudní dvůr třetí žalobní důvod Španělského království zamítl jako neopodstatněný.

D – Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady právní jistoty

1. Argumenty účastníků řízení

92. Španělské království v podstatě tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu se zásadou právní jistoty především proto, že omezuje přístup hospodářských subjektů k informacím. Nestanoví ani podmínky pro zveřejnění přiznání jednotného účinku a zápis do zvláštního rejstříku jednotné patentové ochrany⁵³. Kromě toho v rámci správy systému náhrad nestanoví maximální výši nákladů nebo způsob jejího stanovení. Mimoto nestanoví konkrétní důsledky v případech, kdy porušovatel jednal v dobré víře. A konečně systém strojových překladů v době přijetí napadeného nařízení neexistoval.

93. Rada zastává názor, že tvrzení Španělského království opomíjí zásadu nepřímé správy a subsidiarity, na kterých je unijní právo založeno. Napadené nařízení ponechává na členských státech, aby konkrétně upravily takové aspekty, jako je systém náhrad nebo strojové překlady. Zásada právní jistoty nevyžaduje, aby všechna pravidla byla v napadeném nařízení upravena až do nejmenších detailů, jelikož některá pravidla mohou být stanovena členskými státy nebo definována v delegovaných aktech nebo prováděcích aktech.

94. Článek 4 odst. 4 napadeného nařízení mimoto stanoví základní prvky a kritéria za účelem jeho použití vnitrostátním soudem. Toto ustanovení nebrání vnitrostátnímu soudu v tom, aby mohl porušovateli uložit sankci a v plném rozsahu vykonávat rozhodovací pravomoc.

95. Účastníci řízení se připojují k argumentům Rady.

96. Zprvce Belgické království, Francouzská republika, Nizozemské království a Komise tvrdí, že napadené nařízení ve vzájemném spojení s nařízením č. 1257/2012 jasně a přesně stanoví jazykový režim a podmínky zveřejnění zápisu evropského patentu s jednotným účinkem.

97. Zadruhé Belgické království, Francouzská republika, Švédské království, Spojené království a Komise tvrdí, že napadené nařízení zúčastněným osobám nebrání v přístupu k informacím, které jsou nezbytné pro výkon jejich činnosti, jelikož všechny evropské patenty s jednotným účinkem jsou uvedeny v rejstříku jednotné patentové ochrany na základě čl. 9 odst. 1 písm. b) a h) nařízení

52 — Období, které bezprostředně předchází přijetí překladu, stanovené v čl. 4 odst. 1 napadeného nařízení.

53 — Rejstřík jednotné patentové ochrany je definován v čl. 2 písm. e) nařízení č. 1257/2012 jako rejstřík, který je součástí evropského patentového rejstříku a zapisuje se do něj jednotný účinek a případná omezení, převody, zrušení nebo zánik evropského patentu s jednotným účinkem, nebo licence k němu. Tento rejstřík je dostupný on-line (viz internetová stránka http://www.epo.org/searching/free/register_fr.html).

č. 1257/2012, který bude dostupný on-line. Je sice pravda, že spis evropského patentu s jednotným účinkem bude zveřejněn pouze v jednom jazyce. Nicméně toto omezení nebude pro zúčastněné osoby zdrojem právní nejistoty, a to s ohledem na systémy strojového překladu Evropského patentového úřadu.

98. Zatřetí Dánské království, Francouzská republika, Maďarská republika, Švédské království, Spojené království a Komise zastávají názor, že ustanovení čl. 4 odst. 1 a 3 napadeného nařízení posilují právní jistotu v případě sporu týkajícího se údajného porušení evropského patentu s jednotným účinkem. Skutečnost, že předvídaný překlad postrádá právní účinek, není v rozporu se zásadou právní jistoty, jelikož tato zásada je lépe zajištěna, pokud je rozhodný pouze jeden jazyk. Článek 4 odst. 4 napadeného nařízení chrání specificky některé osoby podílející se na sporech týkajících se náhrady škody.

99. Konečně – začtvrté – Francouzská republika, Švédské království, Spojené království a Komise zdůrazňují, že napadené nařízení nevyvolává žádnou právní nejistotu, pokud jde o právní úpravu systému náhrad stanoveného v jeho článku 5, jelikož není nutné, aby toto nařízení definovalo maximální výši, v jejímž rámci mohou někteří přihlašovatelé požadovat vrácení všech svých výdajů na překlad, jelikož tato úprava může být definována pozdějším prováděcím aktem.

2. Moje posouzení

100. Úvodem je třeba připomenout, že zásada právní jistoty, která je jednou z obecných zásad unijního práva, vyžaduje, aby právní normy byly „jasné, přesné a s předvídatelnými účinky“, aby se dotčené osoby mohly orientovat v právních situacích a právních vztazích vyplývajících z unijního právního řádu⁵⁴.

101. Je tak třeba zkoumat, zda argumenty uplatňované Španělským královstvím odhalují porušení takové zásady.

102. Pokud jde o argument tohoto členského státu, podle kterého je napadené nařízení v rozporu se zásadou právní jistoty, jelikož evropský patent s jednotným účinkem není překládán do všech jazyků a přístup hospodářských subjektů k informacím je tudíž omezen, odkazuji na posouzení, které jsem provedl v rámci prvního žalobního důvodu, ze kterého vyplývá, že tento argument musí být odmítnut.

103. Pokud jde o tvrzení Španělského království, podle kterého napadené nařízení nestanoví zveřejnění přiznání jednotného účinku ani podmínky, za kterých se provádí zápis do rejstříku jednotné patentové ochrany, ani neuvádí, zda se uskutečňuje ve třech jazycích v souladu s článkem 14 Evropské patentové úmluvy, jsem toho názoru, že musí být odmítnuto, a to ze stejných důvodů, jež byly uvedeny některými vedlejšími účastníky řízení a vyplývají ze společného výkladu ustanovení napadeného nařízení, nařízení č. 1257/2014 a Evropské patentové úmluvy ve vzájemném spojení.

104. Článek 3 odst. 2 napadeného nařízení totiž stanoví, že se žádost o jednotný účinek podle článku 9 nařízení č. 1257/2012 předkládá v jazyce řízení⁵⁵, který je definován v čl. 2 písm. b) napadeného nařízení⁵⁶.

105. Článek 9 odst. 1 písm. h) nařízení č. 1257/2012 stanoví, že Evropský patentový úřad dbá na zajištění toho, aby byl jednotný účinek uveden v rejstříku jednotné patentové ochrany, pokud byla žádost o jednotný účinek podána.

54 — Viz rozsudek LVK – 56 (C-643/11, EU:C:2013:55, bod 51 a citovaná judikatura).

55 — Připomínám, že čl. 9 odst. 1 písm. g) nařízení č. 1257/2012 stanoví, že Evropský patentový úřad „zajistí, aby žádosti majitele patentu o jednotný účinek evropského patentu byly předloženy v jazyce řízení podle čl. 14 odst. 3 Evropské patentové úmluvy“ do jednoho měsíce od zveřejnění oznámení o udělení patentu v *Evropském patentovém věstníku*.

56 — Jazykem řízení je jazyk použitý v řízení před Evropským patentovým úřadem ve smyslu čl. 14 odst. 3 Evropské patentové úmluvy.

106. Mimoto podle čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce uvedeného nařízení „[e]vropský patent udělený se stejným souborem patentových nároků ve vztahu ke všem zúčastněným členským státům *má jednotný účinek v zúčastněných členských státech, pokud je jeho jednotný účinek zapsán v rejstříku jednotné patentové ochrany*“⁵⁷.

107. Kromě toho čl. 14 odst. 8 Evropské patentové úmluvy stanoví, že se zápisy do evropského patentového rejstříku provádějí ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu a že v případech pochybnosti je závazným zápis v jazyce řízení.

108. Podle mne z posledně uvedeného ustanovení a z čl. 2 písm. e) nařízení č. 1257/2012 vyplývá, že se zápis do rejstříku jednotné patentové ochrany provádí ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu.

109. Pokud jde o argument Španělského království týkající se právní úpravy systému náhrad stanovené v článku 5 napadeného nařízení, podle kterého nebyla stanovena maximální výše náhrad ani způsob jejího stanovení, je za účelem vyvrácení tohoto argumentu nutné vzít v úvahu následující skutečnosti.

110. Článek 9 odst. 2 nařízení č. 1257/2012 stanoví, že zúčastněné členské státy v postavení smluvních států Evropské patentové úmluvy zajistí řízení činností souvisejících s úkoly uvedenými v čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení⁵⁸ a že za tímto účelem zřídí užší výbor správní rady Evropského patentového úřadu⁵⁹ ve smyslu článku 145 Evropské patentové úmluvy⁶⁰.

111. Užšímu výboru tak bude příslušet, aby přijal rozhodnutí ohledně systému náhrad upraveného v článku 5 napadeného nařízení, jehož správa přísluší Evropskému patentovému úřadu.

112. V této souvislosti zdůrazňuji, že při 7. zasedání užšího výboru v Mnichově dne 26. března 2014 tento výbor přijal pravidla týkající se systému náhrad nákladů na překlady přihlášek podaných v jednom z úředních jazyků Unie, který není úředním jazykem Evropského patentového úřadu. Finanční aspekty systému náhrad – včetně výše náhrady – však budou předmětem dalších diskusí⁶¹.

113. Hospodářské subjekty a všechny zúčastněné osoby tak budou schopny seznámit se s podmínkami systému náhrad, jakmile smluvní členské státy prostřednictvím užšího výboru tyto podmínky stanoví.

114. Uvedené podmínky budou muset v každém případě zohlednit bod 10 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého by měly být dodatečné náklady na překlady z jazyka patentové přihlášky do jazyka řízení u Evropského patentového úřadu uhrazeny nad rámec, který je již v současnosti u Evropského patentového úřadu uplatňován.

115. Pokud jde o tvrzení, podle kterého překlad poskytnutý v případě sporu majitelem patentu nemá žádný právní účinek, sdílím argumenty uvedené některými účastníky řízení, podle kterých bude zásada právní jistoty nepopíratelně lépe zajištěna, pokud bude závazný pouze jeden jazyk. Není mi totiž jasné, jak by tato zásada mohla být dodržena v případě více údajných porušovatelů z několika členských států. Pokud by všechny jazyky byly závazné, vedlo by to k riziku rozdílů mezi různými jazykovými zněními, a tudíž k právní nejistotě. Toto tvrzení je tak třeba odmítnout.

57 — Kurziva provedena autorem tohoto stanoviska.

58 — Viz body 128 až 131 mého stanoviska ve věci Španělsko v. Parlament a Rada (C-146/13), kterou nyní projednává Soudní dvůr.

59 — Dále jen „užší výbor“.

60 — Podle tohoto ustanovení může skupina smluvních států zřídit užší výbor správní rady pro kontrolu činnosti zvláštních útvarů vytvořených podle čl. 143 odst. 2 Evropské patentové úmluvy. Složení užšího výboru, jeho pravomoci a činnosti jsou určovány skupinou smluvních států.

61 — Viz internetová stránka http://www.epo.org/news-issues/news/2014/20140328a_fr.html.

116. Pokud jde o argument, že – na rozdíl od režimu týkajícího se ochranné známky Společenství – neexistuje ustanovení, které vylučuje, aby třetím osobám jednajícím v dobré víře, které porušily patent, byla uložena náhrada škody, jelikož čl. 4 odst. 4 napadeného nařízení nestanoví konkrétní důsledky porušení patentu třetí osobou jednající v dobré víře, pak je proti němu třeba namítnout, že unijnímu normotvůrci nic neukládá, aby stanovil stejný právní režim pro ochrannou známku Společenství a evropský patent s jednotným účinkem. Nadto připomínám, že tento normotvůrce dbal na obnovení určité rovnováhy při posouzení konkrétního případu, které přísluší vnitrostátnímu soudu, tím, že stanoví, že tento soud musí vzít v úvahu dobrou víru údajného porušovatele⁶². Konkrétní důsledky pro tohoto údajného porušovatele vyplynou z tohoto skutkového a právního posouzení. Uvedený soud tak bude moci uložit náhradu škody, stejně jako bude moci takové odškodnění vyloučit, a to zcela nezávisle. Z výkladu čl. 4 odst. 4 napadeného nařízení tudíž jasně vyplývá, že příslušný soud musí vzít v úvahu dobrou víru údajného porušovatele.

117. Konečně, pokud jde o tvrzení Španělského království týkající se režimu strojových překladů a přechodných ustanovení, uvádím, že délka přechodného období je založena na čase, který pravděpodobně bude nezbytný pro vývoj systému strojových překladů, aby překlady patentových přihlášek a spisů do všech úředních jazyků Unie byly efektivní a vysoce kvalitní.

118. V tomto ohledu uvádím, že zavádění tohoto systému započalo v roce 2004 s omezeným počtem jazyků. Uvedený systém byl později rozšířen tak, aby bylo v roce 2014 možné provádět strojové překlady do všech jazyků smluvních států Evropské patentové úmluvy, a tudíž do úředních jazyků Unie, z angličtiny a do angličtiny⁶³.

119. Mimoto nelze ztrácet ze zřetele, že se napadené nařízení použije ode dne vstupu Dohody o jednotném patentovém soudu v platnost a že unijní normotvůrce uvádí, že pokud přechodné období neskončí na návrh Komise⁶⁴, skončí toto období po uplynutí dvanácti let od tohoto data⁶⁵. To podle mého názoru ponechává Evropskému patentovému úřadu dostatečný prostor pro to, aby vytvořil systém vysoce kvalitních strojových překladů, zejména proto, že tento systém bude zdokonalován manuálními překlady provedenými v rámci uvedeného období, které zaručí spolehlivost informací⁶⁶.

120. S ohledem na všechny výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr zamítl čtvrtý žalobní důvod Španělského království, jelikož přezkum argumentů uplatněných tímto členským státem neodhalil porušení zásady právní jistoty, neboť ustanovení napadeného nařízení, nařízení č. 1257/2012 a Evropské patentové úmluvy jsou dostatečně jasná, přesná a ve svých účincích předvídatelná.

E – K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady autonomie unijního práva

1. Argumenty účastníků řízení

121. Španělské království tvrdí, že článek 7 napadeného nařízení je v rozporu se zásadou autonomie unijního práva, jelikož rozlišuje mezi vstupem uvedeného nařízení v platnost a jeho použitím od 1. ledna 2014 a zároveň stanoví, že se uvedené datum odloží, pokud do té doby nevstoupí v platnost Dohoda o jednotném patentovém soudu. V projednávané věci byla smluvním stranám Dohody o jednotném patentovém soudu svěřena pravomoc určit datum vstupu unijní normy v platnost⁶⁷, a v důsledku toho výkon její pravomoci.

62 — Jak již bylo patrné, toto ustanovení zmírňuje důsledky překladu evropských patentů s jednotným účinkem do omezeného počtu jazyků.

63 — Viz bod 7.3.2., s. 34, posouzení dopadů Komise uvedeného v poznámce pod čarou 24.

64 — Podle čl. 6 odst. 3 a 4 tohoto nařízení Komise může ukončit přechodné období po šesti letech od použitelnosti uvedeného nařízení s ohledem na první hodnocení nezávislé odborné komise, a poté vždy po dvou letech na základě pozdějších hodnocení této komise.

65 — Viz čl. 6 odst. 5 napadeného nařízení.

66 — Viz bod 12 odůvodnění tohoto nařízení.

67 — Tím se rozumí den použitelnosti.

122. Rada tvrdí, že ze znění bodů 9, 24 a 25 odůvodnění nařízení č. 1257/2012 ve vzájemném spojení vyplývá, že politickým rozhodnutím unijního normotvůrce majícím zajistit řádné fungování evropského patentu s jednotným účinkem, ustálenost judikatury a tím právní jistotu a přiměřenost nákladů pro majitele patentů, bylo spojení evropského patentu s jednotným účinkem s fungováním samostatného soudního orgánu, který měl být zřízen ještě předtím, než bude udělen první evropský patent s jednotným účinkem. V tomto ohledu neexistuje žádná právní překážka vytvoření vazby mezi evropským patentem s jednotným účinkem a jednotným patentovým soudem, které bylo dostatečně odůvodněno v bodech 24 a 25 odůvodnění nařízení č. 1257/2012. V legislativní praxi ostatně existuje více příkladů vazby mezi použitelností unijního aktu a událostí, která s tímto aktem nesouvisí.

123. Vedlejší účastníci řízení se ztotožňují s vyjádřením Rady.

2. Moje posouzení

124. Pro posouzení tohoto pátého žalobního důvodu odkazuji na své stanovisko ve věci Španělsko v. Parlament a Rada (C-146/13), kterou nyní projednává Soudní dvůr, a konkrétně na zkoumání poslední části šestého žalobního důvodu, jakož i sedmého žalobního důvodu, a navrhuji Soudnímu dvoru, aby uvedený pátý žalobní důvod zamítl jako neopodstatněný.

F – K návrhu na částečné zrušení napadeného nařízení uplatněnému podpůrně

1. Argumenty účastníků řízení

125. Rada, ač formálně nebrání podpůrně uplatněnému žalobnímu návrhu Španělského království, má pochybnosti o relevantnosti důvodů uplatňovaných na podporu tohoto návrhu a dodává, že částečné zrušení týkající se čl. 7 odst. 2 napadeného nařízení je v každém případě nemožné, jelikož toto ustanovení je neoddělitelné od ostatních ustanovení tohoto nařízení. Spolková republika Německo dodává, že žaloba je nepřijatelná v rozsahu, v němž má za cíl zrušení článků 4 a 5, čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení, jelikož články 4 až 6 napadeného nařízení tvoří nedílnou součást jazykového režimu evropského patentu s jednotným účinkem a zrušení čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení by změnilo povahu evropského patentu s jednotným účinkem, a tudíž i uvedeného nařízení.

126. Španělské království zdůrazňuje, že návrh na částečné zrušení nařízení podalo pouze podpůrně. Argumenty Spolkové republiky Německo mimoto brání jakémukoliv návrhu na částečné zrušení nařízení.

2. Moje posouzení

127. Připomínám, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je částečné zrušení unijního aktu možné pouze v rozsahu, v němž jsou prvky, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku tohoto aktu. Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že požadavek oddělitelnosti není splněn, jestliže částečné zrušení aktu způsobí změnu jeho podstaty⁶⁸.

128. Z mého posouzení prvního, třetího a čtvrtého žalobního důvodu vyplývá, že články 4 a 5 napadeného nařízení mají za cíl zmírnění volby unijního normotvůrce týkající se jazykového režimu evropského patentu s jednotným účinkem. V tomto ohledu je nemyslitelné, aby tato ustanovení byla oddělena od napadeného nařízení, aniž by tím byla dotčena jeho podstata.

68 — Viz rozsudek Komise v. Parlament a Rada (C-427/12, EU:C:2014:170, bod 16 a citovaná judikatura).

129. Pokud jde o čl. 6 odst. 2 – který odkazuje na čl. 9 odst. 1 písm. d) nařízení č. 1257/2012 – a čl. 7 odst. 2 napadeného nařízení, odkazuji na body 189 až 195 a na bod 198 svého stanoviska ve věci Španělsko v. Parlament a Rada (C-146/13), kterou nyní projednává Soudní dvůr, a konstatuji, že tato ustanovení nemohou být oddělitelná od zbývajících částí napadeného nařízení.

130. Proto zastávám názor, že návrh na částečné zrušení napadeného nařízení, který Španělské království podalo podpůrně, je nepřijatelný.

131. Vzhledem k tomu, že žádnému ze žalobních důvodů uplatňovaných Španělským královstvím na podporu jeho žaloby nelze vyhovět, musí být tyto žalobní důvody zamítnuty.

IV – Závěry

132. S ohledem na veškeré předcházející úvahy navrhuji Soudnímu dvoru, aby:

- žalobu zamítl;
- rozhodl, že Španělské království ponese vlastní náklady řízení a Rada Evropské unie a vedlejší účastníci ponесou vlastní náklady řízení.